

Dside Jenő: Temetőben
Részlet

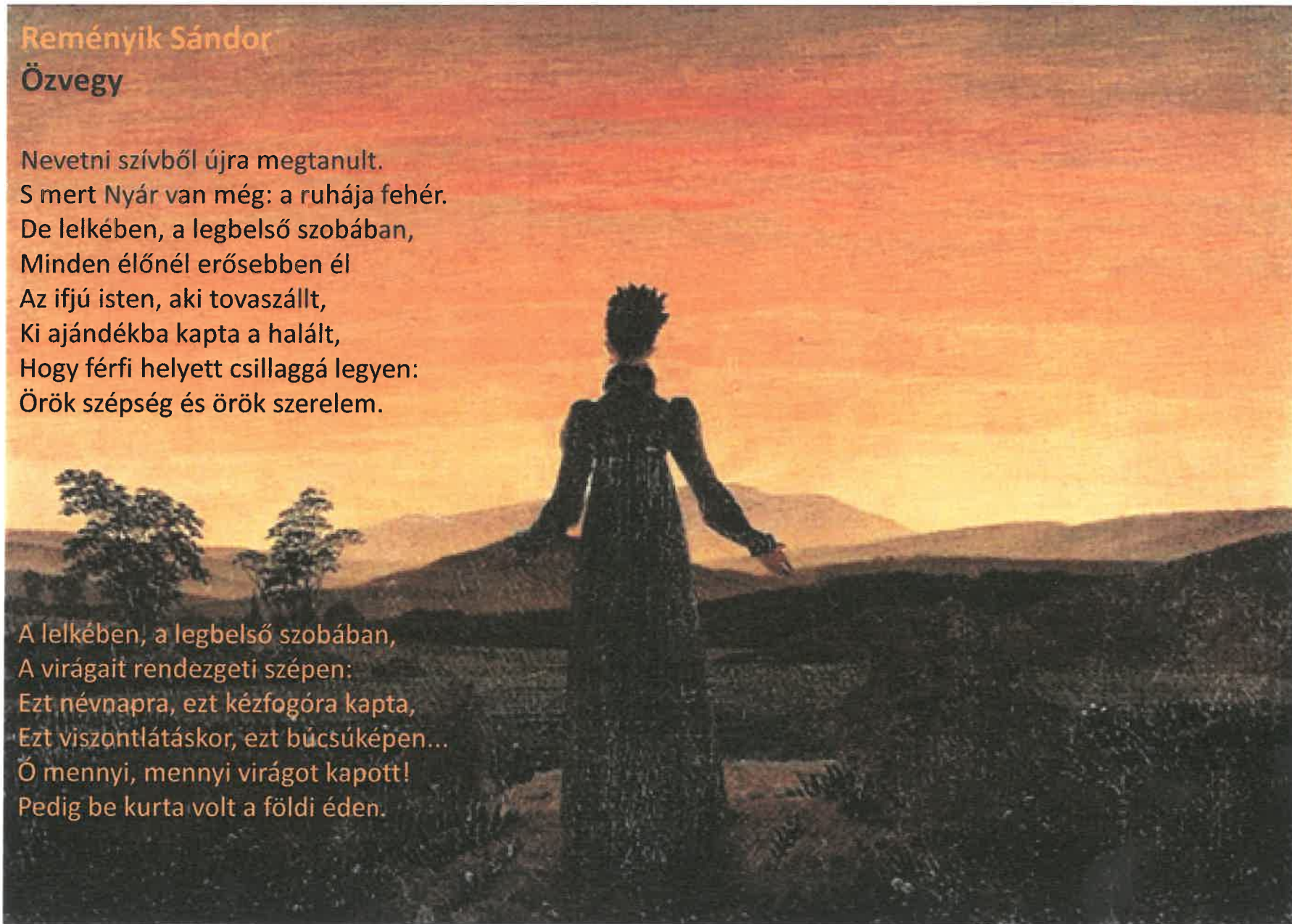
Köröttem csend – és temető.
Csak néha suttog valami,
csak néha lehet hallani:
ez ő, ez ő!
Azután minden újra csendes,
és álmodik a temető

Reményik Sándor

Özvegy

Nevetni szívből újra megtanult.
S mert Nyár van még: a ruhája fehér.
De lelkében, a legbelső szobában,
Minden élőnél erősebben él
Az ifjú isten, aki tovaszállt,
Ki ajándékba kapta a halált,
Hogy férfi helyett csillaggá legyen:
Örök szépség és örök szerelem.

A lelkében, a legbelső szobában,
A virágait rendezgeti szépen:
Ezt névnapra, ezt kézfogóra kapta,
Ezt viszontlátáskor, ezt búcsúképen...
Ó mennyi, mennyi virágot kapott!
Pedig be kurta volt a földi éden.

A photograph of a sunset over the ocean. The sky is filled with dramatic, colorful clouds in shades of blue, purple, and pink. The sun is low on the horizon, creating a bright glow. A small sailboat is visible on the water in the distance. The foreground shows a sandy beach with some dark spots.

Reményik Sándor
A rögtön gyógyuló seb

Tündér-nyugalmú rózsaszín vizen
Hajó halad és mély sebet hasít.
Hallom a megtöretett tenger-test
Felém verdeső sikoltásait.
Vagy ember-füllel rosszul hallom én,
Ez talán diadalmas kacagás,
Hogy heged már a végzet-vágta seb
És nem marad utána forradás.

Nemes Nagy Ágnes: A szomj

Hogy mondjam el? A szó nem leli számat:
kimondhatatlan szomj gyötör utánad.

– Ha húsevő növény lehetne testem,
belészívódnál, illatomba esten.

Enyém lehetne langyos, barna bőröd,
kényes kezed, amivel magad őrzöd,
s melyminden omló végső pillanatban
elmondja: mégis, önmagam maradtam.

Enyém karod, karom fölé hajolva,
enyém hajad villó, fekete tolla,
mely mint a szárny suhan, suhan velem,
hintázó tájon, fénylőn, végtelen.

Magamba innám olvadó húsod,
mely sűrű, s édes, mint a trópusok,
és illatod borzongató varázsát,
mely mint a zsurlók, s ősvilági zsályák.

És mind magamba lengé lelkedet
(fejem fölött, mint lampion lebeg),
magamba mind, mohón, elégítetlen,
ha húsevő virág lehetne testem.

– De így? Mi van még? Nem nyugszom sosem.
Szeretsz, szeretlek. Mily reménytelen.

A young woman with long dark hair and a floral crown is looking over her shoulder towards the camera. The background is a blurred outdoor setting with green foliage and a person in a red dress. The text is overlaid on the left side of the image.

Szilágyi Domokos
Észrevétlenül
Részlet

Hiányozz, mintha álmod, étkem
cserbenhagy csendesen –
hogy ne maradjál észrevétlen,
szakadj el tőlem, kedvesem.
És kóboroljak és vacogjak,
mint egy gazdátlan háziállat,
ki nem várt mást, egy falatot csak – és hadd higgyük, hogy megtalállak.

Pilinszky János:

Átváltozás

Rossz voltam, s te azt mondtad, jó vagyok.
Csúf, de te gyönyörűnek találtál.
Végig hallgattad mindig, amit mondtam.
Halandóból így lettem halhatatlan.

Shelley, Percy Bysshe A szerelem filozófiája

Forrás folyóba ömlik,
folyó az óceánba;
az egeknek folyton özönlik
vegülő suhogása;
magány sehol; isteni jel
s rend, hogy minden tünemény
keveredjék valamivel -
Mért ne veled én?

A hegy csókolva tör égbe,
habot hab ölel, szorít, átfog;
egymást ringatva, becézve
hajlonganak a virágok;
a földet a nap sugara,
a hold a tengereket:
minden csókol... - S te soha
engemet?

Fordította Szabó Lőrinc

Székely Éva – Gaál Éva

Házunk körül részlet

Jól megrakva a szekér,
harangszóra ideér.

Szekér előtt fut a ló,
utána a kiscsikó.

Estefelé kolompolva
hazatér a tehéncsorda,
Idefordul Riska éppen,
sok tejet hoz a tőgyében.

Késő van már, Laci fárad,
kívánja a puha ágyat.

Fönn az égen mi ragyok?

A hold meg a csillagok

Hát a disznó vajon hol van?

Benn röfög a disznóólban.

Nem ad tányérra, csuporra
a vajúban túr az orra.

Laci reggel friss nagyon,
kitekint az ablakon:

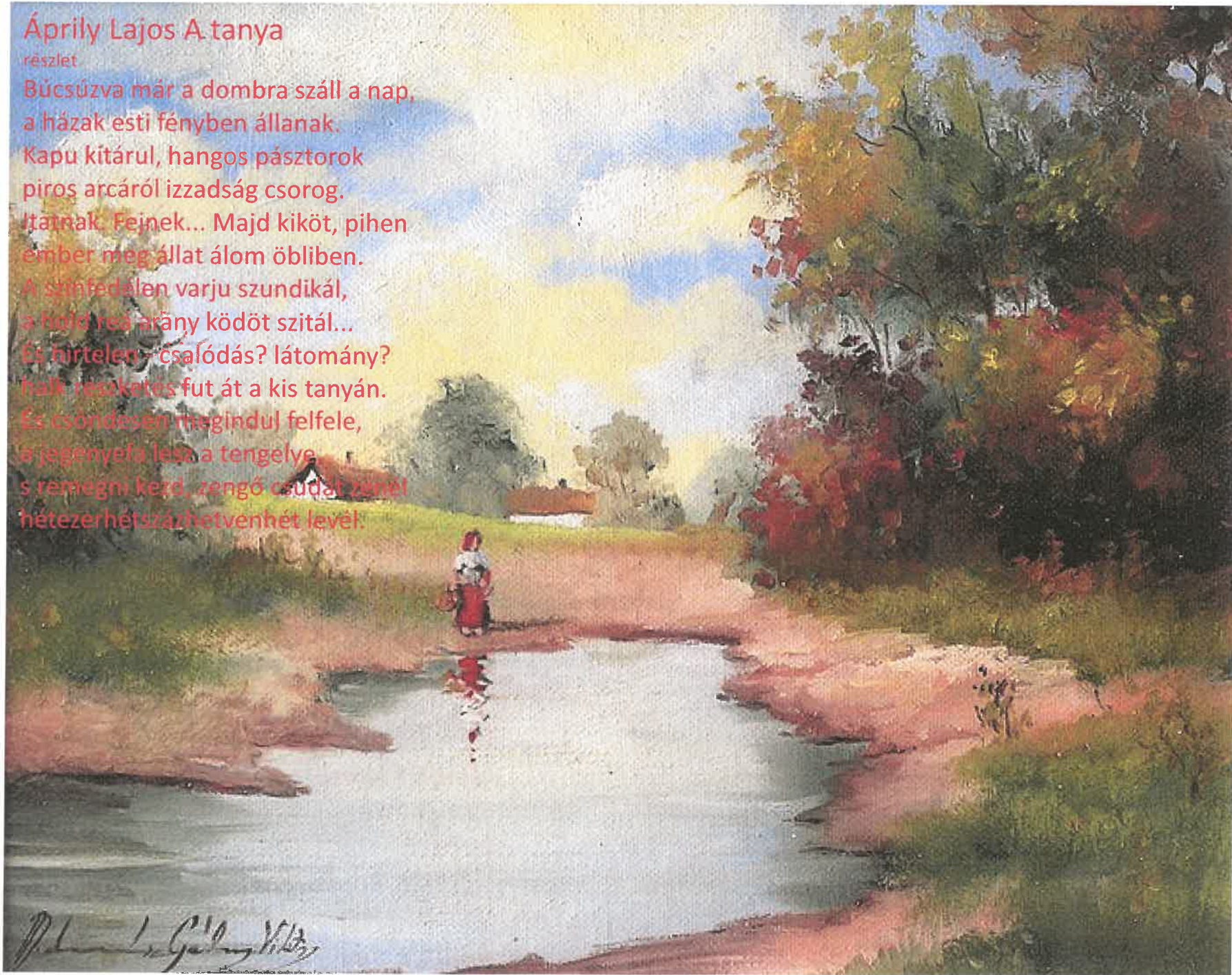
beragyog a nap a résen,
átbújik a kerítésen.

Áprily Lajos A tanya

részlet

Búcsúzva már a dombra száll a nap,
a házak esti fényben állanak.
Kapu kitárul, hangos pásztorok
piros arcáról izzadság csorog.
Itatnak. Fejnek... Majd kiköt, pihen
ember meg állat álom öbliben.
A színpedálen varju szundikál,
a hold reá arány ködöt szital...
És hirtelen – csalódás? látomány?
halli vesakatos fut át a kis tanyán.
És csöndesen megindul felfele,
a jegenyefa lesz a tengelye
s remegni kezd, zengő csudai zarái
hétézerhét százhetvenhét levél.

Tisza Kata III.ciklus

legjobban a talpa hiányzott a takaró alól

meztlábás talp nagyvárosi hajnalokon

amikor szólt a komp...

részlet

VARRÓ DÁNIEL: (MÁNIA)

A költő lelke nem volt makulátlan,
meg az elméje sem volt neki tiszta,
a versidomok szerelmese volt ő,
egy mániákus verslábfetisiszta.

Molosszusok s ionicus a minorek
hozták hagymázás izgalomba őt,
s a versformák, e verslábakra húzott,
ütemre lejtő, csábos verscipők.

Léptük zajá, mit más normlis ember
egyhangú trappolásnak hallana,
vonzotta, mint szirének énekének
varázsos, elveszejtő dallama.

A Szepes-Szerdahelyi féle Verstant
úgy bújta, mint kamaszfiúk a Playboyt,
s ha betévedt egy antikváriumba,
a verseskötetek közt enyhe tébolyt
érezett magán, végigtapizta őket,
– ennek sprőd, annak Tógy dereka volt –
arcát a lapjaik közé temette,
s mindbe mélyen, mohón beleszagolt.

Tóth Krisztina

Letölthető csengőhangok II

Kiraktalak a szívemben a képernyőre,
És az összes ikonom eltűnt tőle.
Nézlek egymagam – közben vívodom.
Légy a jelszavam! ...

részlet

Tisza Kata (Rehab)

részlet

szórteleníteni kezdett a nő
hátha lesz még rá vevő
életkora széles mező
ott terem a ...

Varró Dániel
Esküvői vallomás

Részlet

Ádám vagyok, s te nem vitás, hogy Éva,
téged kerestelek huszonsok éve,
és szeretnék elhalmozni kincsel,
meg versekkel, amiknek ríme nem kancsal,
mert bárhogy is különbözünk mi ketten,
kétféleségünk mégis összekattan.
Az élet nagy versében szép arám,
bizton tudom, hogy te vagy rám a rím.

Fodor Ákos Élőszó

„Édeseim!” mondom, magunkra nézve,
majd, hogy édeskésé ne tegyem:
„kedveskéim...+ sóhajjá enyhítem
- Hogy porcukrot ne szórjak a mézre.

